

En arbetsgivare har avskedat en butikskontrollant. Domstolarna har funnit att det inte förelegat grund för avskedande men väl saklig grund för uppsägning. Fråga bl.a. om det allmänna skadeståndets storlek och om fördelning av rättegångskostnader.

ARBETSDOMSTOLENDOM
2017-01-11
StockholmDom nr 1/17
Mål nr B 2/16**KLAGANDE OCH MOTPART**

K.T. i Malmö

Ombud och biträde enligt rättshjälpslagen: jur.kand. Fredrik Larsson, Vernia
Juridik, Sveavägen 116, 113 50 Stockholm**MOTPART OCH KLAGANDE**B.H. med registrerad firma A.P vakt, 302307-3814, Gymnasistgatan 2,
Gullviksborg, 215 51 MalmöOmbud: arbetsrättsjuristen Lars Bäckström, Almega, Box 55545, 102 04
Stockholm**SAKEN**

avskedande m.m.

ÖVERKLAGAD DOM

Malmö tingsrätts dom den 3 december 2015 i mål nr T 358-14

Tingsrättens dom, se bilaga.

Tvisten

B.H. bedriver bevakningsverksamhet i Danmark och Sverige. I Sverige bedrivs verksamheten under den registrerade firman A.P vakt. B.H. anställde i november 2011 K.T. som butikskontrollant. K.T. arbetade på olika varuhus i Skåne. Han avskedades runt årsskiftet 2013/14.

Tvisten gäller om K.T. har rätt dels till viss lön under anställningen, dels till allmänt och ekonomiskt skadestånd för att ha avskedats utan att det funnits laglig grund för avskedande eller i vart fall saklig grund för uppsägning.

Tingsrätten fann att K.T. inte hade rätt till ytterligare lön under anställningstiden, bortsett från ersättning för en timmes arbete som B.H. medgett att han inte betalat. Tingsrätten fann vidare att det inte funnits laglig grund att avskeda K.T., men väl saklig grund för uppsägning. Tingsrätten förpliktade därför B.H. att till K.T. betala dels allmänt skadestånd med 30 000 kr, dels ekonomiskt skadestånd motsvarande uppsägningslön för två månader. Vidare bestämde tingsrätten att K.T. skulle ersätta B.H. för tre fjärdedelar av dennes rättegångskostnader.

Yrkanden m.m.

K.T. har yrkat att Arbetsdomstolen helt ska bifalla hans vid tingsrätten förda talan, befria honom från skyldigheten att ersätta B.H. för rättegångskostnader vid tingsrätten och i stället förplikta B.H. att ersätta hans rättegångskostnader där.

B.H. har yrkat att Arbetsdomstolen helt ska avslå K.T:s vid tingsrätten förda talan samt helt bifalla hans yrkande om ersättning för rättegångskostnader vid tingsrätten.

Parterna har bestritt varandras ändringsyrkanden och yrkat ersättning för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Parterna har åberopat samma omständigheter och utvecklat sin talan på i huvudsak samma sätt som vid tingsrätten. K.T. har i Arbetsdomstolen tillagt att B.H. genom att göra avdrag på lönen för lunchraster genomfört otillåten kvittning.

Arbetsdomstolen har avgjort målet efter huvudförhandling. Parterna har i allt väsentligt lagt fram samma bevisning som vid tingsrätten.

Domskäl

K.T:s krav på lön

När det gäller lönefordran för tiden före den 4 december 2012 finner Arbetsdomstolen i likhet med tingsrätten att K.T. inte har rätt till betalda lunchraster de dagar han arbetat åtta timmar eller mer, att han inte har rätt till betalning för två arbetspass den 15 februari 2012 eftersom han inte kan ha arbetat åtta timmar hos Hornbach och tio timmar hos Biltema samma dag samt att han har gjort vissa felsummeringar när han har räknat fram arbetade timmar vilket medför att beräkningen ska ske på sätt B.H. har gjort gällande. I likhet med tingsrätten finner Arbetsdomstolen således att det inte är visat att K.T. har en lönefordran mot B.H. för tiden före den 4 december 2012 utöver det belopp som B.H. vidgått att betala, dvs. 140 kr. Det kan tilläggas att det förhållandet att B.H. inte fullt ut godtagit K.T:s tidrapporter utan för vissa dagar gjort avdrag för lunchraster, inte innefattar kvittning enligt lagen (1970:215) om arbetsgivares kvittningsrätt.

Arbetsdomstolen finner vidare i likhet med tingsrätten att något nytt anställningsavtal inte ingicks i december 2012 och att bedömningen av K.T:s rätt till ytterligare lön därför ska ske med utgångspunkt i anställningsavtalet från år 2011. Det medför, på sätt tingsrätten har funnit, att K.T. inte visat att han har rätt till ytterligare lön från B.H. för tiden efter den 4 december 2012.

Tingsrättens dom ska därför fastställas i dessa delar.

Skadestånd på grund av avskedande

B.H. har som grund för avskedandet i korthet lagt K.T. till last att han kommit för sent den 3 juli 2013, att han inte i enlighet med anvisningar skickat sms till B.H. när han började och slutade sitt arbete, att han utnyttjat varuhusens kamerarum i strid med givna instruktioner och att han utövat våld mot B.H. den 29 december 2013 på Hornbach i Arlöv.

Tingsrätten har bl.a. funnit utrett att K.T. har använt varuhusens kamerarum i strid mot B.H:s instruktioner dels genom att vistas där i stället för att utföra bevakningsarbete ute i varuhuset, dels genom att äta och dricka i kamerarummet. Enligt tingsrätten har K.T:s agerande inneburit att han vid upprepade tillfällen vägrat att utföra sina arbetsuppgifter på det sätt som arbetsgivaren ålagt honom och att detta agerande fortsatt efter att han erhållit en varning. Tingsrätten har vidare funnit utrett att K.T. den 29 december 2013 har gett B.H. en avsiktlig knuff i samband med en ömsesidig och agiterad verbal konflikt. Tingsrätten ansåg att knuffen inte utgjorde en sådan kännbar fridskränkning som föranleder straffansvar. Tingsrätten fann sammantaget att det som har lagts K.T. till last inte utgjorde laga grund för avskedande men väl saklig grund för uppsägning samt att omständigheterna är sådana att det inte skäligen kan krävas av B.H. skulle ha omplacerat K.T. till annat arbete.

Arbetsdomstolen finner inte skäl att göra annan bedömning än tingsrätten.

Skadeståndets storlek

K.T. har avskedats från sin anställning. Det har funnits saklig grund för uppsägning men inte laga skäl för avskedande. Med beaktande av senare rättspraxis bör det allmänna skadeståndet sättas högre än tingsrätten gjort (AD 2014 nr 83). Arbetsdomstolen bestämmer det allmänna skadeståndet till 50 000 kr. Tingsrättens dom ska ändras i enlighet med detta.

I fråga om det ekonomiska skadeståndet finns inte skäl att ändra tingsrättens dom.

Rättegångskostnader

I tvister om ogiltighet eller skadestånd på grund av avskedanden och där Arbetsdomstolen funnit att det inte förelegat grund för avskedande men väl saklig grund för uppsägning, har domstolen normalt ansett att parterna ömsom är vinnande och förlorande på ett sådant sätt att vardera parten ska bära sin rättegångskostnad. Se AD 2014 nr 83, AD 2006 nr 77, AD 2003 nr 96 och AD 1994 nr 102. Jfr dock AD 2004 nr 56.

K.T. har förlorat den del av målet som avsåg krav för lön under anställningen. Vid en sammantagen bedömning finner Arbetsdomstolen därför att K.T. bör förpliktas att ersätta B.H:s rättegångskostnader med ett till hälften jämkat belopp såväl vid tingsrätten som i Arbetsdomstolen. Det kan tilläggas att den omständigheten att Arbetsdomstolen bestämt det allmänna skadeståndet till ett högre belopp än tingsrätten inte påverkar fördelningen av rättegångskostnaderna i målet.

Tingsrättens dom ska alltså ändras i enlighet härmed.

I likhet med tingsrätten finner Arbetsdomstolen att den ersättning för rättegångskostnader som B.H. yrkat vid tingsrätten är skälig. Detsamma gäller hans yrkande om ersättning för rättegångskostnader i Arbetsdomstolen.

Rättshjälpsersättningen till Fredrik Larsson ska bestämmas till yrkat belopp.

Domslut

1. Arbetsdomstolen ändrar tingsrättens dom endast på så sätt att
 - a) Arbetsdomstolen bestämmer det allmänna skadestånd som B.H. med registrerad firma A.P vakt enligt punkten i 1 b) ska betala till K.T. till 50 000 kr, jämte ränta på beloppet i enlighet med tingsrättens domslut i denna del, och
 - b) med ändring av tingsrättens dom, punkten 3 i domslutet, förpliktar K.T. att ersätta B.H. med registrerad firma A.P vakt för rättegångskostnader vid tingsrätten med 108 311 kr, jämte ränta på beloppet i enlighet med tingsrättens domslut i denna del.
2. Arbetsdomstolen fastställer ersättning enligt rättshjälpslagen till Fredrik Larsson till 48 516 kr, varav 36 383 kr avser arbete, 2 430 tidsspillan och 9 703 kr mervärdesskatt.

3. K.T. ska ersätta B.H. för hans rättegångskostnader i Arbetsdomstolen med 45 000 kr, avseende ombudsarvode. På beloppet utgår ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för Arbetsdomstolens dom till dess betalning sker.

Ledamöter: Jonas Malmberg, Anna Middelman, Christer Måhl, Bengt Hult, Johanna Torstensson, Susanne Östh och Carl-Gustaf Hjort. Enhälligt.

Rättssekreterare: Marie Lifvendahl

Tingsrättens dom (ledamöter: Lennart Strinäs, Björn Serrander och Katarina Persson)

BAKGRUND

B.H. bedriver sedan ett antal år ett vaktbolag i Danmark. Han bedriver också ett vaktbolag i Sverige under den registrerade firman AP Vakt. Företaget anställde i november 2011 K.T. som civilklädd väktare i butik. Hans anställning upphörde i slutet av december 2013 eller i början av januari 2014.

K.T. har väckt talan mot B.H. med registrerad firma AP Vakt (i det följande AP Vakt) under påstående att han den 29 december 2013 i första hand felaktigt har avskedats av B.H. eller, i andra hand, att han felaktigt har sagts upp på grund av personliga skäl. K.T. har också gjort gällande att han inte har fått den lön som han hade rätt till under sin anställning.

YRKANDEN

K.T. har yrkat att tingsrätten ska förplikta AP Vakt att till honom betala 259 360 kr. Av beloppet avser 150 000 kr allmänt skadestånd och 109 360 kr obetald lön för tiden innan anställningen upphörde. Han har även yrkat ekonomiskt skadestånd med 374 880 kr. Beloppet avser 16 månadslöner om 23 430 kr för tiden från den 29 december 2013 med första förfallodag den 25 januari 2014. Yrkandena avseende allmänt skadestånd och obetald lön har framställts jämte ränta enligt 6 § räntelagen från dagen för delgivning av stämning, dvs. den 3 mars 2014, till dess betalning sker. Yrkandet avseende ekonomiskt skadestånd har framställts jämte ränta enligt 6 § räntelagen på varje månadslön från den 25 i månaden, med början den 25 januari 2014, till dess betalning sker.

Om tingsrätten skulle finna att det förelegat saklig grund för uppsägning har K.T. *i andra hand* yrkat att tingsrätten ska förplikta AP Vakt att till honom betala 70 000 kr i allmänt skadestånd och 46 860 kr i ekonomiskt skadestånd avseende två månadslöner (januari och februari månad 2014). Yrkandet om ersättning för obetald lön kvarstår oförändrat. Han har yrkat ränta på beloppen beräknad på samma sätt som angetts ovan. Ränta på det ekonomiska skadeståndet ska således beräknas på 23 430 kr från den 25 januari 2014 och på 23 430 kr från den 25 februari 2014 tills betalning sker.

AP Vakt har bestritt K.T:s förstahandsyrkanden. Ränterykandena har vitsordats som skäliga.

För det fall att tingsrätten skulle finna att det saknats laga grund för avsked, men att det funnits saklig grund för uppsägning av personliga skäl, har AP Vakt vitsordat ett ekonomiskt skadestånd med 36 200 kr motsvarande två månadslöner om 18 100 kr jämte ränta.

Tingsrätten noterar att AP Vakt har vidgått betalningsskyldighet för obetald lön under K.T:s anställning med 140 kr, vilket motsvarar en timmes arbete.

Parterna har yrkat ersättning för rättegångskostnader.

PARTERNAS TALAN

K.T.

Den 23 november 2011 fick K.T. en provanställning hos AP Vakt som väktare med arbetet förlagt till butiker i Skåne. Det var D.N., som var platschef i Sverige, som anställde honom. Han fick instruktioner om det löpande arbetet av D.N. och redovisade arbetad tid till B.H:s hustru, S.H., som ombesörjde utbetalning av lönen. Han hade endast lite kontakt med B.H. Då provanställningen löpte ut den 23 maj 2012 övergick den dagen därpå till en tillsvidareanställning.

AP Vakt bjöd in till en jullunch den 4 december 2012 i Danmark. B.H., S.H., ett antal anställda i Danmark samt D.N. och K.T. från Sverige var inbjudna. Vid denna jullunch samlade B.H. personalen och presenterade bl.a. D.N. och K.T. B.H. förklarade då att K.T. var heltidsanställd med månadslön. D.N. upprättade några dagar därefter ett anställningsavtal daterat den 4 december 2012. Av detta framgår att K.T. var anställd på heltid och att han hade rätt till lön för 165,6 timmar i månaden. Avtalet undertecknades för AP Vakt av D.N. i egenskap av platschef och personalansvarig. D.N. sände avtalet till B.H. i Danmark. Om D.N. inte var behörig att ingå avtalet så har K.T. i vart fall varit i god tro om den saken, varför avtalet ändå är bindande för AP Vakt.

Under perioden november 2011 till den 4 december 2012 har K.T. arbetat 75 timmar mer än vad han har fått betalt för, vilket motsvarar ett belopp om sammanlagt 11 631 kr. AP Vakt har i denna del påstått att K.T. krävt lön för alltför många timmar på grund av att han inte hade rätt till betald lunch. AP Vakt har också påstått att han vid några tillfällen har debiterat dubbelt och att han felsummerat siffrorna i sina tidrapporter. Dessa påståenden är felaktiga. K.T. har redovisat arbetad tid och något avdrag för lunchrast ska inte göras.

Efter den 4 december 2012 har AP Vakt i strid mot parternas avtal fortsatt att betala ut timlön i stället för månadslön. K.T. har bara fått betalt för de timmar han arbetat trots att han hade rätt till månadslön. Han har därför rätt till ersättning från den 16 december 2012 till den 15 december 2013 med sammanlagt 97 729 kr. Beloppet utgör skillnaden mellan avtalad lön och utbetald lön.

Den 29 december 2013 fick K.T. ett mail från S.H. om att han var ”bortvist” från AP Vakt. Hon bad honom att lämna in sin väktarlegitimation. Därmed upphörde K.T:s anställning. Han fick därefter, den 8 januari 2014, ett skriftligt besked om att han var avskedad. AP Vakt har åberopat fyra händelser

som grund för att han ska skiljas från sin anställning. Dessa händelser redovisas i det närmast följande. Några andra omständigheter får inte beaktas.

Den 3 juli 2013 var K.T. sjuk. Då D.N. ringde till honom så uppgav han att han skulle komma till arbetet på Hornbach i Helsingborg, men att han skulle bli 45 minuter föresenad. När K.T. anlände till varuhuset försökte han att förklara vad som hade hänt för B.H. men han fick inte en chans. Han arbetade in tiden samma dag.

Den 27 oktober 2013 skickade K.T. ett sms med bekräftelse om att han var på arbetsplatsen till B.H. tio minuter efter det att han kommit dit. Det förhållandet att han skickade meddelandet för sent gick inte ut över hans arbete. Han fick del av den skriftliga varningen först i december månad 2013.

AP Vakt har även upprättat en skriftlig varning för att K.T. uppehöll sig i kamerarummet på Hornbach i Arlöv. Varken AP Vakt eller varuhuset hade emellertid förbjudit honom att vistas där. Istället hade han fått särskild utbildning i Hornbachs kameraövervakningssystem. Han använde kamerorna i sitt arbete och behövde då vara i övervakningsrummet. AP Vakt har utfärdat en skriftlig varning avseende detta. Varningen är daterad *den 11 november 2013*, men den har upprättats i efterhand. K.T. fick del av handlingen först i december månad 2013.

Den 29 december 2013 befann sig K.T. i vaktrummet på Hornbach i Arlöv och väntade på att varuhuset skulle öppna. B.H. kom dit och började skrika åt honom. K.T. fick veta att han var avskedad och kunde gå hem. När K.T. skulle gå hem mötte han S.C. och de gick tillsammans in i varuhuset. B.H. sade åter till K.T. att han skulle gå därifrån och tog tag i K.T:s arm. K.T. bröt sig loss och sköt honom ifrån sig. Han slog inte B.H.

Anställningen upphörde utan varsel eller förhandling. Det har inte funnits någon grund för avsked. Det har inte ens funnits grund för uppsägning. AP Vakt har inte heller provat om det fanns någon möjlighet till omplacering, vilket krävs för att saklig grund för uppsägning ska föreligga. K.T:s agerande har inte gått ut över företagets verksamhet.

K.T. har varit arbetslös i 16 månader utan ersättning och har därför rätt till ekonomisk skadestånd med yrkat belopp. Allmänt skadestånd ska utgå för kränkning. Yrkat belopp överensstämmer med praxis.

AP Vakt

B.H. har bedrivit sin verksamhet i Sverige som enskild näringsidkare. Han har själv varit både arbetsledare och chef för verksamheten. S.H. har skött administrationen. Hans företag hade genom Almega kollektivavtal med Transportarbetarförbundet.

Det är riktigt att K.T. i november 2011 fick en provanställning. Det var en s.k. behovsanställning med lön efter arbetade timmar. I maj 2012 övergick anställningen till en tillsvidareanställning. Det var dock inte fråga om någon fast månadslön utan K.T. hade fortfarande lön efter faktiskt arbetade timmar. Det var först D.N. som gjorde K.T:s schema och senare S.H. D.N. har inte varit platschef och har inte haft rätt att anställa någon utan att konsultera B.H. Då D.N. ingick avtalet om K.T:s provanställning var det på uppdrag av honom. Han hade emellertid inte gett något uppdrag åt D.N. att ingå avtalet den 4 december 2012. Detta avtal fick han se först hösten 2013 när D.N. hade lämnat sin anställning hos AP Vakt.

När det gäller K.T:s yrkande om ersättning för obetald lön för tiden fram till den 4 december 2012 ska den arbetade tiden minskas med 30 minuter avseende lunchrast de dagar han arbetat åtta timmar eller mer, dvs. med sammanlagt 56,5 timmar. Varken enligt kollektivavtalet eller enligt arbetstidslagen ska sådan rast räknas in i arbetstiden. K.T. har vidare vid ett tillfälle tagit med samma arbetspass två gånger i tidrapporterna, nämligen den 15 februari 2012. Han fick betalt för åtta timmar på Hornbach men redovisade även tio timmar hos Biltema samma dag. K.T. har inte rätt till ersättning för begärda timmar hos Biltema. I några fall har han dessutom summerat fel när olika arbetspass samma dag har lagts ihop. Avdrag ska därför ske med ytterligare 7,5 timmar. Sammantaget innebär det att han endast har fått en timlön för lite, dvs. knappt 140 kr.

Eftersom inget avtal om månadslön träffats den 4 december 2012 har K.T. inte heller för tiden därefter rätt till ytterligare belopp utöver den lön han faktiskt fått.

K.T:s arbetsuppgift var att som civilklädd väktare gå runt i butiken, följa en kund som kunde misstänkas för stöld och gripa denne utanför kassan. Han skulle sedan skriva rapport eller redogöra för polisen vad som hade hänt. I detta arbete kunde ingå att kontrollera butikens övervakningskameror och lämna inspelningar som bevis till polisen. Arbetet kräver att man är nära en eventuell tjuv. Om man sitter i kamerarummet och tittar i monitorn så finns en risk att tjuven på väg till kassan lägger ifrån sig varan. Man kan då råka ut för ett felaktigt gripande, vilket man vill undvika. B.H. hade därför instruerat K.T. att inte sitta i kamerarummet utan vara ute i butiken. Vidare gällde ett uttryckligt förbud mot att äta och dricka i kamerarummet. Utrustningen är mycket dyrbar och känslig. I K.T:s arbetsuppgifter ingick att göra "hemgångskontroller" av personalen. Denna arbetsuppgift medförde inte något hinder för K.T. att använda det vanliga lunchrummet för raster. B.H:s order att inte vistas i kamerarummet i onödan ska åtlidas och betraktas i annat fall som en arbetsvägran.

Det har under sommaren/hösten 2013 utfärdats flera skriftliga varningar till K.T.

Den 3 juli 2013 skulle K.T. arbeta på Hornbach i Helsingborg kl. 12.00 - 20.00. Han kom 45 minuter för sent till varuhuset. Det var invigning den

dagen och B.H. var där. Då han talade med K.T. om hans sena ankomst blev han illa bemött. K.T:s uppgift att han i stället arbetade över motsvarande tid kan inte stämma, eftersom varuhuset stängde kl. 20.00.

Om B.H. inte fanns på arbetsplatsen skulle K.T. skicka sms till honom när han kom dit och när han gick därifrån för att B.H. skulle ha kontroll över hans närvaro. K.T. misskötte detta åtagande under ett stort antal tillfällen. Han fick *den 27 oktober 2013* en varning för att han hade skickat sms-besked till B.H. för sent och en uppmaning att per sms eller telefonsamtal meddela B.H. när han kom till arbetet och när han gick därifrån. K.T. fortsatte dock att missköta sig.

K.T. använde såväl kamerarummet hos Hornbach i Arlöv som i Helsingborg på ett felaktigt sätt och fick tillsägelser vid flera tillfällen. Han åt och drack också i kamerarummen.

Den 11 november 2013 fick K.T. en varning för att han inte åttlydde B.H:s uppmaning att inte sitta i kamerarummet hos Hornbach i Helsingborg utan i stället gå ute i varuhuset som detektiv. Han fick också påpekat att han inte fick äta och dricka i kamerarummet utan att han skulle använda lunchrummet. Detsamma gällde Hornbach i Arlöv. Varuhuschefen H.N. på Hornbach i Helsingborg hade riktat klagomål mot K.T. till AP Vakt för att han suttit i kamerarummet. Det fanns risk för att AP Vakt skulle bli av med uppdraget.

B.H. skickade den 14 november 2013 ett mail till K.T. eftersom han på nytt setts i kamerarummet. B.H. hänvisade K.T. till lunchrummet när han skulle äta eller dricka.

Den 22 november 2013 sände AP Vakt ett meddelande att man övervägde att på grund av tidigare varningar och misskötsamhet säga upp K.T. eftersom han inte visade respekt mot B.H. som arbetsledare. Han fick en frist till den 2 december 2013 att svara skriftligen.

Den 29 december 2013 skulle K.T. börja arbeta kl. 9.00 på morgonen. B.H. hittade honom inte i butiken i Arlöv. Han knackade på vaktrummet dörren men fick inget svar. Eftersom han förstod att K.T. fanns där inne bad han S.H. att ringa till K.T. Signalen hördes från vaktrummet. Då han åter knackade på öppnade K.T. B.H. sade till K.T. att gå ut i butiken. K.T. pratade dock istället med kassachefen S.C. och följde med henne in i varuhusets kontorsdel. B.H. gick efter och bad K.T. att lämna arbetsplatsen. När K.T. vägrade uppstod ett upprört meningsutbyte. K.T. gav B.H. en knuff och några slag på armen. K.T. stängdes av från arbetet. S.H. sände senare på dagen ett mail till K.T. ”Bortvisning fra A.P vakt” där hon redogjorde för händelsen och avslutade med att saken nu skulle överlämnas till Almega. Det var alltså inte fråga om något avsked den 29 december 2013. Lön betalades ut fram till den 8 januari 2014, då K.T. avskedades.

Grunden för avskedandet är att K.T. tagit till våld mot sin arbetsgivare den 29 december 2013, att han under arbetstid utnyttjat varuhusens kamerarum

och dessutom ätit och druckit där, att han inte skickat sms enligt B.H:s direktiv och att han har kommit för sent till arbetet. Varningar har utfärdats utan att han rättat sig efter dem. I vart fall utgör nämnda omständigheter grund för uppsägning. Det fanns inga lediga befattningar för omplacering av K.T. Det var inte heller skäligt att omplacera honom med hänsyn till de grova överträdelser av anställningsavtalet som förekommit.

DOMSKÄL

Parterna har åberopat omfattande skriftlig bevisning. K.T. och B.H. har hörts under sanningsförsäkran. Som vittnen har hörts, på K.T:s begäran D.N. samt, på AP Vakt:s begäran, S.H., D.H., S.C., H.N., P.L., S.M. och Z.A.

Lönefordran för tiden innan den 4 december 2012

K.T. har påstått att han under sin anställning fram till den 4 december 2012 skulle ha arbetat 75 timmar som han inte har fått betalt för. Som skriftlig bevisning har han åberopat lönespecifikationer jämte underlag för beräkning av lön. AP Vakt har bl.a. invänt att avdrag ska göras för lunchraster om 30 minuter under 113 dagar, dvs. med sammanlagt 56,5 timmar. Enligt AP Vakt har K.T. inte har rätt till ersättning för lunchrast om 30 minuter de dagar han arbetat åtta timmar eller mer. AP Vakt har hänvisat till det kollektivavtal som gäller mellan parterna, vilket dock inte har åberopats som skriftlig bevisning i målet, samt till arbetstidslagen (1982:673).

I arbetstidslagen finns regler bl.a. om raster och pauser. Med rast menas ett uppehåll i arbetet under vilket arbetstagaren inte är skyldig att stanna kvar på jobbet. Med paus menas annat uppehåll i arbetet. I princip räknas inte en rast in i arbetstiden. Däremot räknas pausen som arbetstid. Rasternas längd och förläggning ska anges i förväg. Det betyder att rasterna ska finnas med i det gällande arbetstidsschemat. Utgångspunkten är att rasternas antal, längd och förläggning ska bero på de aktuella omständigheterna. En speciell maximigräns finns dock i lagen; ingen ska utföra arbete mer än 5 timmar i följd. Raster kan bytas ut mot måltidsuppehåll vid arbetsplatsen, om det är motiverat med hänsyn till arbetsförhållandena. Sådana måltidsuppehåll ska, i motsats till raster i allmänhet, inräknas i arbetstiden. Det bör tilläggas att arbetstidslagen i princip är dispositiv.

Tingsrätten konstaterar att K.T., mot AP Vakts bestridande, inte har visat att han hade rätt till betalda lunchraster de dagar han arbetat åtta timmar eller mer.

AP Vakt har i detalj redogjort för hur man beräknat avdraget för lunchraster. K.T. har inte framfört några invändningar mot beräkningen. Tingsrätten finner att AP Vakt:s beräkning i denna del ska godtas.

AP Vakt har även gjort gällande att avdrag ska göras med tio timmar eftersom K.T. har tagit upp två arbetspass samma dag. Vid en jämförelse av lönespecifikationen, jämte underlag, för löneperioden den 16 januari – 15 februari 2012 och lönespecifikationen, jämte underlag, för löneperioden

den 16 februari – 15 mars 2012 framgår att K.T. har tillgodoräknats lön från arbete på två arbetsplatser den 15 februari 2012. Det framstår inte som sannolikt att han kan ha arbetat åtta timmar hos Hornbach och tio timmar hos Biltema samma dag. K.T. har inte heller närmare bemött AP Vakt's invändning. Med beaktande härav bör avräkning ske på sätt AP Vakt har gjort gällande.

AP Vakt har slutligen hävdatt att ytterligare avdrag ska göras med 7,5 timmar på grund av felsummeringar och i detalj redogjort för hur timmarna har beräknats. K.T. har inte heller här framfört någon konkret invändning mot beräkningen. AP Vakt's beräkning får godtas även i denna del.

Tingsrätten finner således inte visat att K.T. har en lönefordran mot AP Vakt för tiden innan den 4 december 2012 utöver det belopp som AP Vakt vidgått betalningsskyldighet för, dvs. 140 kr.

Lönefordran för tiden efter den 4 december 2012

K.T. har gjort gällande att han efter den 4 december 2012 hade rätt till fast månadslön. Hans ersättningsanspråk i denna del avser mellanskillnaden mellan avtalad lön och utbetald lön, vilken motsvarar det antal timmar som han faktiskt hade arbetat.

K.T. har påstått att B.H. vid AP Vakt's jullunch i Danmark den 4 december 2012 har lämnat en muntlig utfästelse att han skulle få en fast månadslön. K.T. har under förhör med honom uppgett att detta ska ha skett genom att B.H., i samband med att han presenterade honom för övriga medarbetare, uttalade ”från och med i dag är K.T. heltidsanställd, grattis”. Uttalandet ska, enligt K.T., ha gjorts utan att han och B.H. dessförinnan hade diskuterat frågan. Denna utfästelse ska sedan ha bekräftats genom att D.N. som platschef skrev ett avtal med K.T. Avtalet skrevs några dagar senare, men daterades tillbaka till den 4 december 2012. K.T. har tillagt att det var han som bad D.N. om ett anställningsbevis samt att han inte hade någon anledning att tro att D.N. inte var behörig att upprätta avtalet.

K.T.'s uppgifter får stöd av D.N.'s vittnesmål. Enligt D.N. sade B.H. vid sin presentation att K.T. ”per i dag” var heltidsanställd väktare. D.N. har också berättat att han hade rätt att teckna anställningsavtalet med K.T. utan att först tala med B.H. Det ingick i hans arbetsuppgifter. Han har tillagt att det inte förekom någon kontakt mellan honom och B.H. med anledning av avtalet samt att han skickade en kopia av avtalet till Danmark.

B.H. har då han hörts förnekat att han skulle ha utlovat K.T. någon fast månadslön. Han har tillagt att ingen väktare i hans företag är anställd med fast månadslön. Enligt B.H. var D.N. inte behörig att teckna avtalet utan hans godkännande och han har inte heller i efterhand godkänt ett sådant avtal.

S.H., som också var närvarande vid jullunchen, har bekräftat B.H.'s uppgifter.

S.M. och Z.A., som arbetade för B.H:s danska vaktföretag, var med på jullunchen. De har berättat att B.H. presenterade de olika medarbetarna för varandra. Enligt Z.A. sade B.H. dock ingenting om heltid eller deltid när han presenterade K.T. S.M. har förklarat att han inte minns hur K.T. presenterades, men att han själv presenterades som deltidсанställd.

Enligt tingsrättens mening framstår det som mindre troligt att B.H. skulle uttala sig om en betydande förändring av K.T:s anställningsvillkor på en julfest där stora delar av personalen deltog, särskilt som han inte tidigare hade diskuterat frågan med vare sig K.T. eller D.N. Även Z.A:s vittnesmål ger stöd för att så inte har skett. Till bilden hör också att D.N:s uppgifter får bedömas med försiktighet med hänsyn till att han i andra avseenden har lämnat felaktiga uppgifter, bl.a. beträffande frågan om han och K.T. hade lov att uppehålla sig i varuhusens kamerarum. Tingsrätten återkommer till den frågan senare. D.N:s trovärdighet förringas också av att han har haft en egen konflikt med B.H. med anledning av sin anställning hos AP Vakt. Tingsrätten finner vid en samlad bedömning att det inte är visat att B.H. har gjort berörda utfästelse och därmed godkänt avtalet om månadslön.

Med hänsyn till vad som framkommit om D.N:s ställning i företaget är det klarlagt att han inte var behörig att på egen hand träffa avtal om anställning och lön för B.H:s och AP Vakts räkning. K.T. har emellertid hävdatt att anställningsavtalet den 4 december 2012 likväl är bindande för AP Vakt, eftersom han har varit i god tro i fråga om D.N:s behörighet att teckna avtalet.

K.T:s påstående om ändrade anställningsvillkor bygger på ett uttalande av B.H. vid jullunchen som senare, på begäran av K.T., ska ha dokumenterats av D.N. i ett skriftligt avtal. Under sådana förhållanden har K.T. knappast haft fog för sitt påstående om god tro. Tingsrätten noterar dessutom att ett antal mail utväxlats mellan K.T. och S.H. i tiden efter avtalets tillkomst som bl.a. handlar om att K.T. vill byta tider i schemat för att inte gå miste om lön samt att han har fått betalt för färre timmar än han hade redovisat. S.H. har också i sitt förhör bekräftat att det förekommit just sådana diskussioner. Det finns däremot ingen handling som visar att K.T. har begärt full lön oavsett arbetad tid. Han har påstått att han har bett S.H. att undersöka saken men vidgått att han inte ens har tagit upp frågan med B.H. K.T. kan därför enligt tingsrättens mening inte ha varit av uppfattningen att D.N. var behörig att utan B.H:s medverkan teckna anställningsavtal som gav honom rätt till ersättning för heltid oavsett hur många timmar han arbetade.

K.T. har därmed inte visat att han har haft rätt till fast månadslön från den 4 december 2012. Hans yrkande om ersättning för obetald lön för tiden därefter och fram till den 15 december 2013 ska således lämnas utan bifall.

Skadestånd på grund av avsked utan laga grund alternativt uppsägning utan saklig grund

AP Vakt har åberopat en rad omständigheter som grund för avskedande och i andra hand uppsägning av K.T. Det har gjorts gällande att K.T. har kommit för sent till arbetet, att han inte skickat sms till B.H. enligt de anvisningar som han fått från denne, att han under arbetstid suttit i varuhusens kamerarum och dessutom ätit och druckit där samt att han har använt våld mot B.H. Tingsrätten behandlar de olika påståendena var för sig i det följande och återkommer därefter till frågan om det finns grund för avsked alternativt uppsägning.

Sen ankomst den 3 juli 2013

Det är ostridigt att K.T. kom för sent till Hornbach i Helsingborg den 3 juli 2013. Det rör sig emellertid om ett enda tillfälle och orsaken till förseningen är oklar. K.T. har berättat att han hade varit sjuk på natten och skickade ett sms till D.N. om att han skulle bli försenad. D.N. har förklarat att han i sin tur underrättade B.H. som fanns på plats i Helsingborg. B.H. har förnekat att han skulle ha fått någon underrättelse av D.N. om förseningen.

Underlåtenhet att skicka sms till B.H.

B.H. har berättat: Alla väktare som arbetade i hans företag skulle skicka sms till honom när de kom och gick från en arbetsplats. Detta hade betydelse bl.a. för att han skulle ha kontroll på om arbetstagarna skulle ha OB-tillägg. K.T. har vid flera möten informerats om vad som gällde. Vid 20 - 40 tillfällen har han dock skickat sina sms för sent och vid 30 - 40 tillfällen har han inte alls skickat något sms.

K.T. har berättat: Han hade en diskussion med S.H. i juni - juli 2013 angående om han kunde skicka sms mot att företaget betalade för detta. Han skickade sms under en och en halv månads tid men slutade eftersom han inte fick betalt. Han minns inte om han skickade sms för sent den 27 oktober 2013.

Av K.T:s egna uppgifter framgår att han inte har följt arbetsgivarens anvisningar om att skicka sms. Omfattningen av åsidosättandet är dock inte styrkt.

Felaktigt utnyttjande av varuhusens kamerarum

B.H. har uppgett: Han hade gett K.T. anvisningar om att han skulle arbeta ute i butiken och inte sitta i kamerarummet om det inte var nödvändigt. Han hade också sagt till K.T. att han inte fick äta och dricka i kamerarummet utan att han skulle använda lunchrummet. H.N., varuhuschef på Hornbach i Helsingborg, hade ringt till honom vid flera tillfällen och sagt att hon inte ville att K.T. skulle sitta där. Om han inte fick ordning på det så skulle hon säga upp kontraktet med AP Vakt. Även efter varningen den 11 november 2013 fortsatte dock K.T. att på ett oriktigt sätt använda kamerarummet.

K.T. har uppgett: Han har inte fått några instruktioner om vad han fick och inte fick göra i kamerarummen. H.N. har inte framfört några klagomål eller fört diskussioner med honom om hans rätt att vara i kamerarummet hos Hornbach i Helsingborg. Han har däremot fått instruktioner från Hornbach

om att han inte skulle prata med personalen eftersom han skulle genomföra s.k. hemgångskontroller. Han förstod inte vad AP Vakts varning (daterad den 11 november 2013) om att han inte fick sitta i kamerarummet innebar. Han kan inte minnas att han satt i rummet den aktuella dagen. Han fick inte tillfälle att prata med B.H. om varningen och blev inte kallad till någon förhandling. Han fick ett mail den 14 november 2013 om att han inte skulle äta och dricka i kamerarummet, men det hade han inte gjort.

D.N. har uppgett att det inte fanns något förbud för väktarna att uppehålla sig i varuhusens kamerarum under den tid han arbetade hos AP Vakt, dvs. till augusti 2013. Han har tillagt att ledningen för respektive varuhus inte heller hade framfört klagomål mot att han och K.T. använde kamerarummen eller att de åt och drack där.

H.N. har uppgett: Hon ville inte ha K.T. i kamerarummet och sade detta till honom vid ett flertal tillfällen. Hon ville att väktarna skulle vara ute i butiken. Dessutom fanns det dyr utrustning i rummet. K.T. tyckte dock att det var bättre att sitta i kamerarummet. Vid det sista tillfället såg hon att K.T. hade mat och dryck i närheten av utrustningen. Han pratade i telefon med Försäkringskassan. Hon minns att han blev sur när hon sade till honom. Hon påtalade för B.H. att väktarna inte skulle vara i kamerarummet. Till slut ringde hon till B.H. och sade att hon inte ville ha K.T. där mera. I annat fall hade hon brutit avtalet med AP Vakt. Väktarna fick använda personalens lunchrum.

P.L. har uppgett: Han var säkerhetschef och assisterande varuhuschef på Hornbach i Arlööv. Han hade ansvar för säkerheten där övervakningen med kameror ingick. Övervakningen är till för att man ska kunna gå tillbaka och se vad som hänt efter ett tillgrepp. Han vet att B.H. inte ville att väktarna skulle sitta i övervakningsrummet. Risken för misstag är större om man sitter vid monitorn i stället för att vara ute i varuhuset. Man har ett antal gånger fått be om ursäkt till kunden på grund av felaktiga ingripanden. Det hade inte hänt om väktaren hade befunnit sig ute i butiken. Det var endast två väktare de hade problem med i detta avseende, nämligen D.N. och K.T. Om man var två väktare som arbetade samtidigt så var läget ett annat. Det vanligaste var dock att endast en väktare arbetade i varuhuset. D.N. och K.T. ville ha en arbetsbeskrivning från varuhusledningen om att de skulle sitta i kamerarummet. Han hänvisade dem till deras arbetsgivare. Det var B.H. som bestämde var de skulle vara då de arbetade, inte varuhusledningen. Han har sett K.T. sitta i kamerarummet 100-tals gånger, men han sade inte till K.T. Det var inte hans sak. Alla problem tog han med B.H. K.T. har ätit och druckit i kamerarummet flera gånger. Det är högst olämpligt eftersom utrustningen kunde bli förstörd. Den kostar ca 500 000 kr. Han vet inte om han sade något till K.T. om detta. Det fanns fikarum och det var helt ok att väktarna satt där.

Tingsrätten konstaterar att B.H:s påstående om att K.T. använde kamerarummen i strid mot hans instruktioner får stöd av H.N:s och P.L:s vittnesmål. Det har inte framkommit något som ger anledning att ifrågasätta deras

uppgifter. H.N. har dessutom själv påtalat för K.T. att han inte skulle använda kamerarummet hos Hornbach i Helsingborg. Av P.L:s uppgifter framgår att K.T. och D.N. inte hade samma uppfattning som B.H. i fråga om lämpligheten att utföra väktararbetet från kamerarummet och därför försökte få varuhusledningens tillstånd att vistas där. Det är därmed klarlagt att K.T. vid ett flertal tillfällen har vistats i varuhusens kamerarum trots att hans arbetsgivare hade gett order om att han skulle utföra sina arbetsuppgifter som väktare ute i varuhuset. Han har också i vart fall vid några tillfällen i strid mot uttryckligt förbud haft mat och/eller dryck med sig in i rummet.

Våldsanvändning den 29 december 2013 på Hornbach i Arlöv

B.H. har berättat: Han gick till övervakningsrummet och knackade på men fick inget svar. Han bad då S.H. att ringa till rummet och hörde att K.T. pratade med någon. Sedan han knackat ytterligare en gång så öppnade K.T. dörren. Det fanns vatten och mat på bordet. Han bad att K.T. skulle lämna tillbaka nyckeln. K.T. följde efter B.H. och skrek på honom under en lång stund. Mer än en timme senare kom K.T. tillsammans med S.C. och gick in i personalutrymmena trots att han inte fick vara där. När han sade till K.T. att gå därifrån knuffade K.T. honom med båda händerna i bröstet så att han tappade balansen och åkte in i en vägg. Han lade sin hand på K.T:s arm för att visa ut honom. K.T. slog då tre till fyra gånger på hans arm med sin ”backhand”. Det gjorde ont men det blev inga märken. Han sade till K.T. att denne skulle gå hem och att de skulle kontakta Almega, men han använde inte ordet avskedad. D.H. var med inne på varuhuset.

K.T. har berättat: Han kom till Hornbach strax före kl. 9.00, då han skulle börja arbeta. Han tog sina nycklar och handfängsel. När han skulle gå ut från kamerarummet för att påbörja arbetet hörde han någon knacka. Det var B.H. som skrek och skällde. Han var riktigt förbannad. B.H. sade till honom att han kunde gå hem. Han gick till kundtjänst och lämnade sin vaktrapport. Han tänkte säga till jouren att han gick hem. Han gick ut och ringde till P.L., som ville ha honom kvar. Han träffade sedan S.C., kassaledaren, som ville ha hjälp med en kamera. Han följde med henne in i ett rum. Plötsligt dök B.H. upp. B.H. var arg och ville kasta ut honom. När K.T. började gå tog B.H. tag i hans arm för att leda ut honom. Han sade till B.H. att inte röra honom och gav honom en lätt knuff i bröstet med båda händerna. Det förekom inte mer våld än situationen krävde. Han utdelade inte slag mot B.H. Han gick därefter till sin bil och ringde till D.N. S.H. ringde sedan och sade att han var avskedad samt att han måste återlämna sin väktarlegitimation, vilket han också gjorde. Han hade inte haft någon mat och dryck i kamerarummet.

S.C. har berättat att hon jobbade som kassachef på Hornbach den 29 december 2013 samt tillagt: Hon mötte K.T. i butiken. De gick och pratade. Hon trodde att han skulle hämta nyckeln till vaktrummet. Klockan var mellan tio och elva på förmiddagen. De gick in i en korridor där hon har sitt arbetsrum och där nycklarna finns. Efter någon minut kom B.H. in i korridoren. Det uppstod plötsligt ett tumult. Hon förstod först inte vad som hände. K.T. tog upp sina händer mot B.H:s bröst och denne tog tag i K.T:s

armar för att inte tappa balansen. B.H. tog ett steg tillbaka men föll inte. Det blev en ordväxling. Hon backade in på sitt rum och stängde dörren. Hon öppnade inte dörren förrän B.H. knackade på. - Hon har inte bett K.T. om hjälp att justera en kamera. Hon såg inte om K.T. slog B.H.

D.H. har berättat: Han var med B.H. till Hornbach den här dagen. Han följde B.H. litet på avstånd. K.T. satt i kamerarummet när de kom. K.T. var högljudd och aggressiv. Han följde efter B.H. genom varuhuset och försökte föra en diskussion med honom, men B.H. hänvisade till fackföreningen. Han stod själv så att K.T. inte skulle se honom. K.T. lämnade därefter varuhuset men kom tillbaka. Han gick tillsammans med S.C. De stannade utanför dörren till ett personalutrymme och B.H. gick dit. K.T. tilldelade B.H. en kraftig knuff med båda händerna i bröstet. B.H. tappade balansen och fäktade med armarna. D.H. tror inte att B.H. rörde K.T. Däremot fäktade K.T. med armarna så att han slog B.H. på överarmen. Hur många gånger vet han inte. B.H. försökte visa ut K.T. ur butiken. K.T. var aggressiv och ville inte gå frivilligt.

S.H. har berättat att B.H. ringde till henne och berättade att K.T. hade knuffat honom.

I det skriftliga meddelande som S.H. skickade till K.T. den 29 december 2013 påtalade hon en ”ordentlig skub i brystet”.

Det ankommer på AP Vakt att styrka den påstådda våldsanvändningen. Tingsrätten sätter tilltro till de uppgifter som S.C. har lämnat beträffande händelsen. Av hennes vittnesmål har framkommit att K.T. i samband med en hätsk ordväxling med B.H. gav denne en så pass kraftig knuff att B.H:s balans rubbades. Däremot har hon inte sett att B.H. utdelade slag mot K.T:s arm. Detta kan dock bero på att hon gick in på sitt rum och stängde dörren. D.H. har visserligen berättat om att han sett slag utdelas, men hans uppgifter bedöms som mindre trovärdiga. Tingsrätten noterar att det inte framstår som särskilt troligt att D.H. skulle ha följt hela händelseförloppet på avstånd utan att ge sig till känna. Det sagda gäller särskilt sedan hans far kommit i verbal konflikt med K.T. och denne inte hörsammat B.H:s uppmaningar om att han skulle lämna arbetsplatsen. Det är således endast utrett att K.T. har gett B.H. en avsiktlig knuff. Med hänsyn till att knuffen utdelades under en ömsesidig och agiterad verbal konflikt anser tingsrätten inte att handlandet utgör en sådan kännbar fridskränkning som föranleder straffansvar för ofredande.

Frågan om det finns grund för avskedande alternativt uppsägning

Enligt 18 § lagen (1982:80) om anställningsskydd får avskedande ske om arbetstagaren grovt har åsidosatt sina åligganden mot arbetsgivaren. Avskedanden ska enligt förarbetena till lagen begränsas till de flagranta fallen och det ska vara fråga om avsiktliga eller grovt vårdslösa förfaranden som inte ska behöva tålas i något kontraktförhållande (jfr prop. 1973:129 s. 149 f). Brott som t.ex. misshandel som riktar sig mot arbetsgivaren liksom allvarlig misskötsamhet kan utgöra grund för avskedande.

Tingsrätten anser att den utdelade knuffen visserligen är en allvarlig förseelse mot B.H. som arbetsgivare, men som tingsrätten utvecklat i det föregående är K.T:s handlande inte ens att bedöma som ofredande.

K.T. har gjort sig skyldig till arbetsvägran genom att inte rätta sig efter B.H:s anvisningar i fråga om användningen av kamerarummen. Genom att vid upprepade tillfällen vistas där, istället för att utföra sitt arbete som väktare ute i varuhuset, har han medvetet vägrat att utföra sina arbetsuppgifter på det sätt som arbetsgivaren har ålagt honom. Det förhållandet att han ansåg sig kunna utföra arbetet bättre från kamerarummen utgör ingen godtagbar anledning att inte följa B.H:s anvisningar. Det är utrett att K.T. fick del av varningen beträffande kamerarummet (daterad den 11 november 2013) samt brevet den 22 november 2013 där AP Vakt angav de tre varningarna från sommaren och hösten 2013 innan händelsen den 29 december 2013. Trots hotet om uppsägning valde han åter att trotsa B.H:s instruktioner genom att vistas i kamerarummet, denna gång på Hornbach i Arlöv. K.T. har både under anställningstiden och vid huvudförhandlingen visat att han inte fann skäl att göra som B.H. sade till honom i sin egenskap av arbetsledare. Han skulle inte komma att rätta sig endast på grund av de tillsägelser han fått. Hans handlande har dessutom medfört olägenheter för hans arbetsgivare som riskerade att förlora kunder.

Enligt tingsrättens bedömning utgör nämnda misskötsamhet inte ens i förening med knuffen tillräcklig grund för avsked. Däremot finns det saklig grund för uppsägning på grund av personliga skäl med stöd av 7 § lagen om anställningsskydd, förutsatt att det inte är skäligt att kräva att AP Vakt beredde K.T. annat arbete hos sig. För att omplaceringsskyldighet ska föreligga krävs emellertid att det fanns en ledig befattning eller lediga arbetsuppgifter till vilka K.T. kunde omplaceras.

S.H. har uppgett att det då K.T. slutade inte fanns någon annan ledig befattning hos AP Vakt. Tingsrätten finner bl.a. mot bakgrund av att AP Vakt hade en verksamhet av begränsad omfattning att S.H:s uppgift får godtas och att det därmed inte skäligen kunde krävas att K.T. skulle omplaceras.

Skadeståndets storlek

Det har alltså funnits skäl till uppsägning på grund av personliga skäl men inte för avsked. K.T. bör tillerkännas ett allmänt skadestånd på grund av den kränkning som det oriktiga avskedet inneburit och för formaliafel vid uppsägningen. Det allmänna skadeståndet bör bestämmas till 30 000 kr. (Jfr Sören Öhman, Anställningsskyddspraxis, femte uppl s 433-434.)

K.T. har även rätt till ekonomiskt skadestånd motsvarande den lön som han skulle ha fått under sin uppsägningstid, dvs. två månadslöner. Dessa bör beräknas på en snittlön på sätt AP Vakt hävdar. Skadeståndet bör därmed bestämmas till 36 200 kr.

Rättshjälpersättning och rättegångskostnader

Vad Fredrik Larsson yrkat i ersättning enligt rättshjälpslagen framstår som skäligt. Tingsrätten fastställer därför ersättning enligt rättshjälpslagen åt honom med yrkat belopp.

K.T. är till stor del förlorande part i målet. Vid denna utgång bör han förpliktas att ersätta AP Vakt för rättegångskostnader med ett till tre fjärdedelar jämkat belopp.

K.T. har godtagit att motpartsombudet har lagt ner den tid som AP Vakt har begärt ersättning för, men gjort gällande att timersättningen om 3 000 kr är för hög. Han har vitsordat en ersättningsnivå motsvarande timkostnadsnormen enligt rättshjälpstaxan.

Tingsrätten anser att den begärda timersättningen är skälig liksom ersättningsanspråket i övrigt. K.T. ska därmed betala jämkad ersättning för AP Vakts rättegångskostnader med 162 467 kr.

DOMSLUT

1. B.H. med registrerad firma AP Vakt ska till K.T. betala

a) 140 kr avseende obetald lön jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2014 tills betalning sker.

b) 30 000 kr i allmänt skadestånd jämte ränta enligt 6 § räntelagen från den 3 mars 2014 tills betalning sker.

c) 36 200 kr i ekonomiskt skadestånd jämte ränta enligt 6 § räntelagen på 18 100 kr från den 25 januari 2014 och på 18 100 kr från den 25 februari 2014, allt tills betalning sker.

2. Tingsrätten fastställer ersättning enligt rättshjälpslagen åt Fredrik Larsson till 184 475 kr, varav 127 270 kr avser arbete, 16 730 kr tidsspillan, 4 475 kr utlägg och 36 000 kr mervärdeskatt.

3. K.T. ska ersätta B.H. med registrerad firma AP Vakt för rättegångskostnader med 162 467 kr, varav 153 000 kr avser ombudsarvode, jämte ränta enligt 6 § räntelagen från denna dag tills betalning sker.